

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.235 van 13 september 1999

A. 80.933/VIII-1126

In zake : **BANETON** Fabienne,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het op 30 oktober 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Fabienne BANETON de nietigverklaring vordert van :

- a) de ministeriële beslissing van onbekende datum waarbij Catherine DEMEUZE tijdelijk wordt aangewezen om gedurende het schooljaar 1998-1999 de cursus "stappen tot inschakeling in het arbeidsproces" te onderwijzen aan het "Institut d'enseignement de promotion sociale de la Communauté française" te Frameries;
- b) de impliciete beslissing waarbij geweigerd wordt verzoekster in datzelfde ambt aan te wijzen;

Gezien de memorie van antwoord waarvan op 3 maart 1999 aan de verzoekende partij kennis is gegeven en gelet op de omstandigheid dat binnen de gestelde termijn geen memorie van wederantwoord is ingediend;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op basis van artikel 14bis van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 3 augustus 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de neerlegging van dat verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 3 september 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DAOUT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij geen memorie van wederantwoord heeft ingediend binnen de gestelde termijn;

Overwegende evenwel dat ze bij wijze van pleidooi aanvoert dat ze is bijgestaan door de juridische dienst van het ABVV, waaraan ze bij een fax

van 22 maart 1999 de memorie van antwoord heeft gezonden, zonder dat ze de kennisgeving toegezonden door de griffie van de Raad van State daarbij heeft gevoegd; dat ze van oordeel is dat ze "te maken heeft met een geval van overmacht uit haren hoofde en bovendien erop wijst dat ze geenszins haar belangstelling voor de uitkomst van het door haar ingestelde geding heeft verloren"; dat verzoekster zich baseert op arrest nr. 34.348 van de Raad van State van 13 maart 1990 om aan te voeren dat artikel 6, lid 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op dit geding van toepassing is; dat ze eraan toevoegt dat "als artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten zo wordt uitgelegd dat haar een nieuwe termijn wordt ontzegd om haar memorie van wederantwoord in te dienen, haar de garanties zouden worden ontnomen waarin artikel 6, lid 1, van het Verdrag voorziet";

Overwegende dat er geen grond is om te bepalen of artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in dezen van toepassing is; dat rechtsingang weliswaar inherent is aan het recht vervat in artikel 6, lid 1, van dat Verdrag (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, arrest GOLDER van 21 februari 1975), doch dat rechtsingang niet absoluut is, daar "zulks uit de aard der zaak door de Staat moet worden geregeld" (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, arrest ASHINGDANE van 28 mei 1985), met dien verstande evenwel dat "de toegepaste beperkingen de rechtsingang waarover de burger beschikt niet op die wijze of dermate mogen beknotten dat zijn recht er wezenlijk door aangetast wordt" en "alleen in overeenstemming zijn met artikel 6.1 indien ze een wettig doel beogen en er een redelijk proportionaliteitsverband bestaat tussen de middelen en het beoogde doel" (Europees Hof voor de Rechten van de

Mens, voornoemde arrest ASHINGDANE en arrest PHILIS van 27 augustus 1991); dat artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de ingang in rechte tot die administratieve rechtbank regelt met het wettige doel haar in de mogelijkheid te stellen de dossiers waarin de verzoekers de procedureregeling niet hebben gevolgd, sneller te behandelen, in zoverre dat artikel bepaalt : "Wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memories niet eerbiedigt, doet de afdeling, de partijen gehoord, zonder verwijl uitspraak op advies van het voor de betreffende zaak aangestelde lid van het auditoraat, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld"; dat de Raad van State over geen enkele beoordelingsbevoegdheid beschikt wat de sanctie betreft die verbonden is aan het niet opsturen van de memorie van wederantwoord; dat het aldus aangevoerde middel des te minder als onevenredig kan worden aangemerkt daar in de brief waarbij de hoofdgriffier de verzoekende partij in kennis stelt van de memorie van antwoord, deze laatste gewezen wordt op de procedureregels die behoren te worden nageleefd en op de gevolgen verbonden aan het niet in acht nemen ervan; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 27/97 van 6 mei 1997 het volgende voor recht gezegd heeft : "Artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State schendt niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, in zoverre het bepaalt dat het ontbreken van het vereiste belang van de verzoekende partij die geen toelichtende memorie heeft ingediend wordt vastgesteld, zelfs wanneer de verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend"; dat de oproeping van de verzoekende partij om ter terechtzitting te verschijnen haar voorts de gelegenheid biedt in voorkomend geval te betwisten dat de auditeur belast met het onderzoek van de zaak artikel 21, tweede

lid, correct heeft toegepast, of nog, zoals in dezen, een geval van overmacht aan te voeren;

Overwegende dat verzoekster toegeeft verzuimd te hebben de vakbond die ze ermee belast had in dit geding haar belangen te verdedigen, in kennis te stellen van de datum waarop ze de kennisgeving van de memorie van antwoord heeft ontvangen; dat dit verzuim een nalatigheid is die aan verzoekster te wijten is, en geen geval van overmacht uit haren hoofde; dat er overeenkomstig artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State grond is om het ontbreken van het vereiste belang vast te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien september 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.